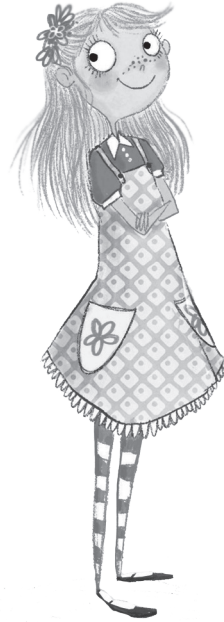

Anne

Dick

George

Julian

Timmy

Enid Blyton[®]

De Vijf

Titel oorspronkelijke uitgave:
The Famous Five. Five Run Away Together
Eerste originele uitgave: 1944 / herziene editie: 1997

Part of Hodder & Stoughton, United Kingdom
© Tekst en illustraties: Hodder & Stoughton Limited.

The Famous Five, Enid Blyton and Enid Blyton's signature
are registered trademarks of Hodder & Stoughton Limited.

Deze uitgave:
De Vijf gaan ervandoor
Opnieuw vertaald door: Senna Beaufort

Nederland:
© 2020 Uitgeverij Memphis Belle
's Gravelandseweg 59, 1217EH Hilversum
www.memphisbelle.nl
ISBN 978-94-6313-284-8
NUR 283

België:
© 2020 Standaard Uitgeverij nv
Franklin Rooseveltplaats 12, B-2060 Antwerpen
www.standaarduitgeverij.be
ISBN 978- 90-02-27232-5
D/2020/0034/239
NUR 283

Vormgeving Nederlandse uitgave: Sandra Kok

Alle rechten voorbehouden.
Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd zonder
voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

gaan ervandoor

INHOUD

1. VAKANTIE!.....	9
2. DE FAMILIE STOK.....	13
3. EEN VERVELEND BERICHT	19
4. EEN PAAR KLEINE TEGENSLAGEN.....	27
5. MIDDEN IN DE NACHT	35
6. OUD BROOD MET JAM.....	43
7. EEN KLEIN BEETJE GOED NIEUWS.....	51
8. GEORGES PLAN.....	53
9. EEN SPANNENDE NACHT	60
10. TERUG OP KIRRIN EILAND	70
11. OP HET OUDE SCHEEPSWRAK.....	78
12. DE GROT IN DE KLIF	86
13. AL EEN DAG OP HET EILAND	93
14. GELUIDEN IN DE NACHT	99
15. WIE IS ER OP HET EILAND?	108
16. DE FAMILIE STOK SCHRIKT ZICH ROT	116
17. EDGAR KRIJGT DE SCHRIK VAN ZIJN LEVEN.....	125
18. EEN ONVERWACHTE GEVANGENE.....	133
19. EEN GIL IN DE NACHT.....	142
20. EEN BEVRIJDING EN EEN NIEUWE GEVANGENE	149
21. EEN BEZOEKJE AAN HET POLITIEBUREAU.....	157
22. TERUG NAAR KIRRIN EILAND!	165

HOOFDSTUK 1

Vakantie!

Als George terugdacht aan alle spannende dingen die ze vorig jaar zomer had beleefd, verheugde ze zich nog meer op de volgende dag; haar neven en nichtje kwamen logeren!

Ik hoop dat mam ons weer op Kirrin Eiland laat logeren, dacht ze, dat zou echt geweldig zijn!

Kirrin Eiland was een klein eilandje dat voor de kust van Kirrin Baai lag. Het eilandje was eigendom van George – of eigenlijk van haar moeder, maar die had het min of meer aan George gegeven, dus nu was het van haar, inclusief de overblijfselen van het oude kasteel en alle konijnen en vogels.

‘Als ze er zijn, ga ik vragen of we er een week naartoe mogen,’ zei George hardop tegen zichzelf. ‘Dan nemen we eten en drinken en alles mee.’

De volgende dag kwamen Julian, Dick en Anne in Kirrin Baai aan. ‘Daar zijn jullie, eindelijk!’ riep George enthousiast, terwijl de vier kinderen elkaar om de hals vlogen. Ze begonnen allemaal door elkaar heen te praten en ook Georges hond Timmy deed mee. ‘Woef, woef!’

Anne ging op haar knieën zitten om hem te aaien en te

knuffelen. 'O, Timmy, je bent ook niets veranderd!'

'Mijn moeder vindt het jammer dat ze jullie niet kan verwelkomen, maar ze ligt ziek in bed,' zei George.

'O, niks ernstigs hoop ik?' vroeg Julian.

'Nee, ik denk het niet,' antwoordde ze, maar ze maakte zich wel degelijk zorgen om haar moeder; ze was de laatste tijd wel vaker ziek. Misschien was het de hitte. Ze hadden een paar bloedhete dagen gehad met niets dan blauwe luchten en felle zon. George zag er dan ook zongebruind uit.

'Je ziet er goed uit, George! O, ik heb zo'n zin in de vakantie!' riep Anne.

'Woef, woef!' Timmy had er ook zin in.

George schonk wat te drinken in en ze kletsten aan één stuk door, over van alles en nog wat, iedereen was vrolijk en uitgelaten. Ze hadden vakantie, ze logeerden aan het strand in Kirrin Cottage en ze konden weer met Timmy spelen.

Wat wilden ze nog meer?

'Gaan we naar Kirrin Eiland, George?' vroeg Anne. 'Ik hoop het zo! We zijn daar sinds vorig jaar zomer niet meer geweest! In de kerstvakantie was het weer te slecht, weet je nog? Nu is het er fantastisch weer voor!'

'Natuurlijk gaan we!' zei George en haar ogen begonnen te stralen. 'Weet je wat ik bedacht heb? Dat we er dit keer misschien wel een hele week kunnen blijven! Ik hoop dat mam het goed vindt.'

'Een hele week op het eiland?!' kirde Anne. 'Dat zou echt

helemaal te gek zijn! Gaat Timmy dan ook mee?'

'Haha, gekkie, tuurlijk gaat Timmy mee! We doen toch alles met z'n vijven? Ik ben er zelf ook niet meer geweest, want mijn boot moest opgeknapt worden.'

'Ik kan niet wachten!' riep Dick vrolijk. 'Ik ben benieuwd of er nog steeds konijnen zijn, ze waren zo tam.'

'Woef!' zei Timmy bij het horen van het woord konijnen.

'Haha, Timmy, vergeet het maar,' zei George met een lach. 'Je weet dat je niet achter ze aan mag!'

Timmy's staart ging meteen hangen en hij keek George bedroefd aan. Het was het enige waarover hij en George het niet eens waren. Timmy was er heilig van overtuigd dat konijnen bedoeld waren om achternagezeten te worden, maar George wilde dat beslist niet hebben.

De deur ging open en een vrouw met een norse blik op haar gezicht kwam de woonkamer binnen. Ze begon de meubels af te stoffen.

'Wie is dat?' vroeg Anne zachtjes aan George.

'O, dat is mevrouw Stok, ze helpt ons met het huishouden,' zei George. 'Mevrouw Stok heeft ook een hondje, een irritant beest. Timmy en hij kunnen niet erg goed overweg helaas.'

'Brengt ze hem mee?' vroeg Anne, terwijl ze de kamer rondkeek. 'Waar is hij dan?'

'Ze houdt hem altijd in de keuken. Timmy mag niet bij hem komen,' legde George uit. 'En dat is maar goed ook,

volgens mij zou dat niet goed gaan, haha! Soms snuffelt Timmy net zo lang aan de keukendeur tot mevrouw Stok er helemaal gek van wordt.'

De kinderen lachten.

'En wat vindt je vader daarvan?' vroeg Anne. En meteen daarna: 'Hoe is het eigenlijk met je vader, George?'

De drie kinderen waren een beetje bang voor oom Quentin, die soms nogal streng kon zijn.

'Het gaat goed met hem, hoor,' zei George vrolijk. 'Hij maakt zich alleen zorgen om mijn moeder. Als zij zich niet lekker voelt, zit hij ook niet lekker in zijn vel. En als hij niet lekker in zijn vel zit ... tja, jullie weten hoe hij dan soms kan zijn.'

Ja, dat wisten ze.

'Hallo, lieverds,' begroette tante Fanny de drie kinderen. Ze was naar beneden gekomen voor een kopje thee. 'Hoe gaat het met jullie? Oom Quentin is een wandelingetje aan het maken. Zetten jullie je spullen even boven? Dan zet ik thee en zie ik jullie zo weer beneden.'

De jongens betrokken hun oude kamer onder het schuine dak met uitzicht over de baai. Anne sliep weer bij George op de kamer. Ze waren blij in Kirrin Cottage terug te zijn!